

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾ I MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 3 sierpnia 2006 r.

w sprawie sposobu pobierania przez notariuszy podatku od spadków i darowizn oraz wzoru deklaracji o wysokości podatku pobranego i wpłaconego przez notariuszy

Na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2004 r. Nr 142, poz. 1514, Nr 146, poz. 1546, oraz z 2005 r. Nr 143, poz. 1199 i Nr 169, poz. 1418) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób pobierania przez notariuszy podatku od spadków i darowizn od darowizny dokonanej w formie aktu notarialnego albo zawartej w tej formie umowy nieodpłatnego zniesienia współwłasności lub ugody w tym przedmiocie, zwanego dalej "podatkiem";
- 2) sposób udzielania przez notariuszy pouczeń stronom;
- 3) treść rejestru podatku oraz sposób jego prowadzenia;
- 4) wzór deklaracji o wysokości podatku pobranego i wpłaconego przez notariusza.
 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:
 - 1) organie podatkowym - rozumie się przez to naczelnika urzędu skarbowego właściwego ze względu na siedzibę kancelarii notarialnej;
 - 2) urzędzie skarbowym - rozumie się przez to urząd skarbowy obsługujący właściwy organ podatkowy.

§ 2. 1. Notariusz określa w treści sporządzanych aktów notarialnych podstawę prawną pobrania podatku i sposób jego obliczenia, bądź podstawę prawną niepobrania podatku oraz w przypadku:

- 1) darowizny - określa przedmiot darowizny, jej wartość, grupę podatkową wynikającą z osobistego stosunku łączącego obdarowanego z darczyńcą;
- 2) nieodpłatnego zniesienia współwłasności - określa przedmiot czynności, wartość rzeczy lub prawa majątkowego w części przekraczającej wartość udziału we współwłasności przysługującego nabywcy przed jej zniesieniem, grupę podatkową wynikającą z osobistego stosunku łączącego zbywcę z nabywcą.

2. Jeżeli przedmiotem darowizny jest prawo majątkowe polegające na obowiązku świadczenia na rzecz nabywcy, a wartość tego świadczenia nie może być przy sporządzaniu aktu ustalona, notariusz nie oblicza i nie pobiera podatku, lecz jest obowiązany przesłać urzędowi skarbowemu odpis sporządzonego aktu w terminie dwóch tygodni od dnia dokonania czynności.

§ 3. 1. Notariusz, sporządzając akt notarialny obejmujący czynność, z tytułu której jest płatnikiem, ma obowiązek ustnie pouczyć strony:

- 1) o skutkach przewidzianych w Kodeksie karnym skarbowym w razie podania nieprawdy lub zatajenia prawdy, przez co podatek narażony jest na uszczuplenie;
 - 2) o przysługującym organowi podatkowemu prawie do określenia, podwyższenia lub obniżenia wartości przedmiotu czynności prawnej;
 - 3) o ciążyącym na stronach solidarnym obowiązku zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, w przypadku określenia lub podwyższenia wartości przedmiotu czynności przez organ podatkowy.
2. O pouczeniu stron notariusz sporządza wzmiankę w akcie notarialnym.

§ 4. 1. Jeżeli organ podatkowy właściwy w sprawie podatku uprzednio wyraził zgodę, notariusz może sporządzić akt notarialny bez pobrania podatku; w tym przypadku notariusz jest obowiązany, w terminie dwóch tygodni od dnia sporządzenia aktu, przesłać wypis aktu organowi podatkowemu, który wydał zgodę.

2. Jeżeli organ podatkowy wyraził zgodę na niepobranie tylko części podatku, notariusz uzależnia sporządzenie aktu od uiszczenia odpowiedniej części podatku.

3. Adnotację o pobraniu podatku notariusz zamieszcza w treści aktu notarialnego. Jeżeli notariusz nie pobiera podatku lub jego części, jest obowiązany podać podstawę prawną zwolnienia od podatku bądź wskazać decyzję organu podatkowego zawierającą zgodę na jego niepobranie lub pobranie tylko części podatku.

§ 5. Rejestr podatku prowadzony przez notariusza powinien zawierać następujące rubryki:

- 1) liczbę porządkową;
- 2) datę dokonania czynności, z tytułu której notariusz jest płatnikiem;
- 3) nazwiska, adresy zamieszkania i numery identyfikacji podatkowej stron czynności, jeżeli je posiadają;
- 4) określenie przedmiotu czynności, jego wartość, w przypadku nieruchomości miejsce jej położenia;
- 5) grupę podatkową wynikającą z osobistego stosunku łączącego strony czynności;
- 6) kwotę pobranego podatku albo podstawę prawną niepobrania podatku;
- 7) rubrykę "uwagi".

§ 6. 1. Notariusz jest obowiązany:

- 1) podsumować w rejestrze kwoty pobranego podatku w okresach dokonywania wpłat;
- 2) odnotować w rejestrze w rubryce "uwagi" kwotę wpłaconego podatku, datę wpłaty i okres, którego wpłata dotyczy;
- 3) wypełnić deklarację o pobranych należnościach podatkowych, według ustalonego wzoru.
 2. Wzór deklaracji określa załącznik do rozporządzenia.
 3. Rejestry podatku oraz dowody wpłaty przechowuje się przez okres 5 lat, licząc od końca roku, w którym rejestr założono.

§ 7. 1. Rejestr podatku może być zastąpiony przez repertorium A przewidziane przepisami o prowadzeniu ksiąg notarialnych i przekazywaniu na przechowywanie dokumentów.

2. Przepisy rozporządzenia dotyczące rejestru podatku stosuje się odpowiednio do repertorium zastępującego rejestr.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 sierpnia 2006 r.²⁾

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Zbigniew Ziobro

MINISTER FINANSÓW

w z. Elżbieta Suchocka-Roguska

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów i Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu poboru przez notariuszy podatku od spadków i darowizn, prowadzenia rejestru podatku oraz trybu wykonywania przez notariuszy czynności związanych z poborem podatku (Dz. U. Nr 234, poz. 1968, z 2003 r. Nr 152, poz. 1474).